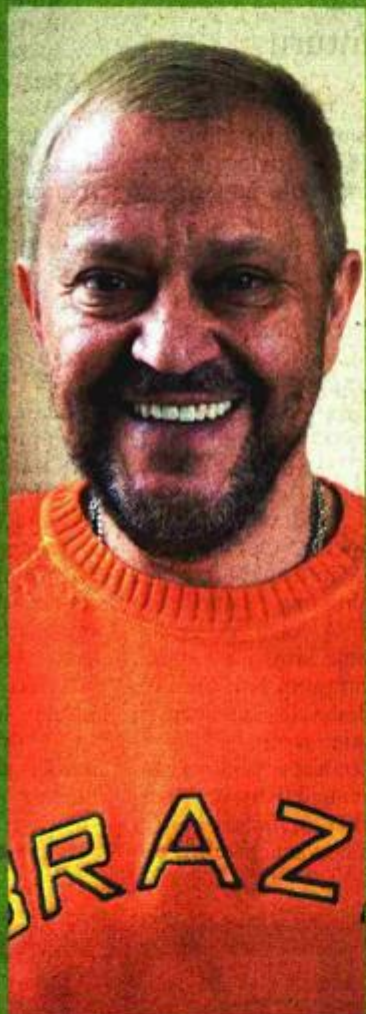

EMIR HADŽIHAFIZBEGOVIĆ

intervju

Teatar je mjesto gdje se stoljećima odvijala kazališna umjetnost i esencija našeg posla je unutar teatra. Teatar je odgovorniji od filma, ne dozvoljava greške, ponavljanja i velik dio svog života, a i zdravlja, ostavio sam u teatru

TALK SHOW

Spremate li novi talk show u Hrvatskoj?

- Ne, to je priča jedne producerske kuće koja bi takvo nešto radila i onda to prodavala nekim televizijama, ali to je sve još u tragovima. Imao sam talk show pod nazivom "Večer sa Emirom Hadžihafizbegovićem", u kojem sam ugostio poznate osobe iz regije, od Gorana Bregovića i Lepe Brene do Aleksandra Stankovića. Za takav posao sada nemam vremena.

Razgovarala: Vesna LATINOVIĆ
 Foto: Zdenko PUŠIĆ

U Hrvatskom narodnom kazalištu u Osijeku izvedena je druga ovosezonska dramska premijera - "Cijena sreće", koju autorski i režijski potpisuje poznati bosanskohercegovački glumac Emir Hadžihafizbegović. Riječ je o umjetniku koji ima niz zapaženih kazališnih uloga, od legendarne "Audicije" do kulturne "Zabe" te iznimno uspješnu filmsku karijeru ovjenčanu glavnim nagradama na svjetskim festivalima, od Pule i Splita, do Cannesa, Berlina, Locarna i Rotterdama.

● **O čemu govori Vaša predstava "Cijena sreće"?**

- To je priča o bolnoj svakodnevnici poratne tranzicije. Jako sam zadovoljan sjajnom ekipom mladih glumaca s kojima sam surađivao radeći na ovoj predstavi. To su - Tanja Bertok, Ivana Gudelj, Jasna Odorčić, Vladimir Tintor, Duško Modrić, Miroslav Čabraja i Aljoša Čepi. Oduševio me i način na koji su me dočekali Osječani.

● **U Bosni i Hercegovini trenutno je hit predstava "U Zvorniku sam ostavio srce" u kojoj glumite. Kakva je to predstava?**

- Tekst je, prema motivima istinitog događaja, napisao Abdulah Sidran, a bavi se početkom agresije na Bosnu i Hercegovinu. Radnja se odvija u Zvorniku, malom mjestu na Drini, rodnom gradu nastavnika glazbe koji ga dolazi obići. U tom trenutku u mjesto upadaju srpske paravojne jedinice i počinje tiranija nad tim čovjekom. Cjelokupna radnja smještena je u hotelsku sobu, a progovara o brutalnoj agresiji na Bosnu i Hercegovinu kroz sudbinu pojedinca.

**Četrdeset
 mojih filmova**

● **Težak je i film koji radite s Ognjenom Sviličićem, zar ne?**

- Nakon premijere u Osijeku, čeka me snimanje filma **Ognjena Sviličića** 'Mirni ljudi', u kojem igram glavnu ulogu, oca jednog dječaka. Riječ je o maloljetničkoj delinkvenciji, o mladima koji u urbanoj zagrebačkoj sredini ubijaju vršnjaka. To je teška psihološka drama i ponovna suradnja s Ognjenom Sviličićem.

● **S njim ste surađivali i na filmu "Armin" te za ulogu oca Ibne dobili brojne svjetske nagrade. Koja Vam je najdraža?**

- Dobio sam Zlatnu arenu u Puli za najbolju glavnu mušku ulogu, nagradu u Wiesbadenu za najboljega glumca, kao i nagradu na Durban film festivalu. U Rusiji sam nagrađen na prestižnom festivalu Andrej Takovski, koja nosi ime jednog od najvećih redatelja u povijesti filma, i to mi je jedno od najznačajnijih priznanja u karijeri.

● **Kako danas, sedam godina poslije, gledate na film "Armin" i suradnju s Ognjenom Sviličićem?**

- Film 'Mirni ljudi' bit će moj jubilarni, četrdeseti igrani film, a dvanaesti igrani film u Hrvatskoj. Smatram da je Sviličić jedan od najboljih redatelja u cijeloj jugoistočnoj Europi. Otvoren je za suradnju, prihvaća kvalitetne prijedloge. U toj smo interakciji radili i 'Armina'. To mi je posebno iskustvo. Uz Sviličića, volim raditi s Pjerom Žalicom iz Sarajeva i Miroslavom Momčilovićem iz Beograda. S njim sam radio na filmu 'Smrt čoveka na Balkanu', koji je apsolutni hit u Srbiji, a nadam se da će biti i u regiji.

**Razmjena
 ideja i energije**

Već sam za taj film dobio četiri nagrade i četiri Grand-prixa na četiri festivala. Mislim da najbolji filmovi i predstave nastaju u razmjeni ideja i energije. Ni jedan kolektivni posao ne može biti uspješan bez dobre atmosfere.

● **Što još planirate u ovoj godini?**

- Čekaju me gostovanja s predstavom 'Zaba' u Sloveniji, Turskoj i Meksiku. S tom smo

EMIR HADŽIHAFIZBEGOVIĆ,

istaknuti bosanskohercegovački kazališni i filmski glumac
 te redatelj, dobitnik nagrada na svjetskim festivalima

PREDSTAVA "CIJENA SREĆE" PRIČA JE O BOLNOJ SVAKODNEVICI PORATNE

TRANZICIJE. JAKO SAM ZADOVOLJAN SJAJNOM EKIPOM MLADIH OSJEČKIH GLUMACA

predstavom obišli cijelu Europu. Čekaju me i igrani filmovi 'Mirni ljudi' i 'Krasta', koji ću raditi sa **Srdanom Vuletićem**. Osim toga, predstava 'Žaba' doživjet će svoju igranu verziju. Dugometražni igrani film režirat će **Elmir Jukić**, koji je režirao i predstavu, producirat će **Ademir Kenović** i produkcija Refresh iz Sarajeva, a u filmu će, uz glumačku postavu iz kazališne predstave, biti i drugi glumci. Osim toga, radim i na novom

dramskom tekstu 'Higijena ubice', koji će biti gotov do kraja godine. To je tekst koji dugo pišem, a tematizira post-ratni ambijent.

● **Zašto birate baš tu tematiku?**

- Ta priča o agresiji na Bosnu, ubijanje nevinih ljudi, ta besmislena tiranija i zločin koji se dogodio nešto je što ne mogu ostaviti po strani i što me umjetnički provocira, ali i

frustrira. Ni danas nemam miran san, i mislim da će tako biti do kraja života.

Odlučno u avanturu

● **Glumite i na filmu, i u kazalištu? Privlače li Vas jednako obje umjetnosti?**

- To je stvar koju ne kontroliram, ona se događa po nekoj inerciji. Teatar je mjesto gdje se stoljećima odvijala kazališna umjetnost i esencija našeg posla je unutar teatra. Teatar je odgovorniji od filma, ne dozvoljava greške, ponavljanja i velik dio svog života, a i zdravlja, ostavio sam u teatru. Odigrao sam više od dvije tisuće predstava pred publikom. Samo smo 'Audiciju' izveli 700 puta, 'Mriješenje šarana' 100 puta, 'Žabu' 150 puta. No i film mi je također vrlo izazovan, a mnogo me zovu režiseri iz regije. Dvanaest filmova snimio sam u Hrvatskoj, petnaest u BiH, pet u Sloveniji, a sedam filmova u Srbiji. Pod-

jednako su mi dragi i teatar, i film.

● **Ne tako davno, od 2008. do 2010., bili ste ministar kulture i sporta kantona Sarajevo. Kako biste opisali to svoje iskustvo?**

- To je bila avantura u koju sam ušao vrlo odlučno, eksperiment kojeg se volim sjetiti. Mislim da sam kao ministar kulture i sporta uspio napraviti neke značajne stvari u Sarajevu, a svojim angažmanom 'zarazio' sam još neke kulturne i javne radnike te ih natjerao da se uključe u kulturni život BiH, poput **Danisa Tanovića**, **Dine Mustafića**, **Abdulaha Sidrana**. Bio sam ministar u vrijeme svog najvećeg angažmana. Imao sam sjajne suradnike, dobro organizirao vrijeme i za to sam vrijeme napravio 'Žabu', bio na gostovanjima, snimio šest igranih filmova. I drugi glumci i redatelji, kod nas i u svijetu, bili su ministri. Stoga to smatram normalnim i prirodnim. ■

Ne smatram politiku heretičkom kategorijom

O svom ministarskom angažmanu Emir Hadžihafizbegović kaže:

- Ne smatram politiku heretičkom kategorijom, jer zašto bi nešto što se bavi sudbinom moje djece, obitelji, države, mene samog, bilo nešto čega se treba gnušati. To što je politika na našim prostorima dobila prerogative nepotizma, krimogenog, amoralnog, to je pitanje ljudi koji su je 'zajahali', ali politika kao društvena pojava nešto je što bi trebalo biti etično, pravdoljubivo. Ako se misleći ljudi ne 'kontaminiraju' politikom, onda se otvara prostor za zombije i barabe, kastu ljudi koja nam već dvadeset godina radi ovo što radi. Smatram da se misleći ljudi trebaju aktivno baviti politikom.

BESMISLENA TIRANIJA I ZLO

tematika je koja me
umjetnički provocira

